

ת"פ 53615/01/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ראפאת נבארי, הנאשם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 53615-01-19 מדינת ישראל נ' נבארי(עציר)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ראפאת נבארי - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עוה"ד שוקרי וחי אוזן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **נשיאה והובלה של נשק**, עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **ירי מנשק חם באזור מגורים**, עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 8.1.19 בשעת לילה, נהג הנאשם ברכב מסוג מאזדה (להלן: "הרכב") בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו (להלן: "הנשק"), שהוא דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים תואמים, אחד מהם בבית הבליעה. מסיבה שאינה ידועה, הנאשם ירה שני כדורים באזור מגורים והחל לנסוע מהמקום כשברשותו הנשק, עד שהגיע לחניית עפר סמוכה. לאחר נסיעה של עשרות מטרים באותו בלוק מבנים, עצר הנאשם ויצא מהרכב כשברשותו הנשק. הנאשם הבחין בשוטרים, אשר הגיעו למקום בעקבות דווח תושבים על האירוע למשטרה, השליך את הנשק מידי ארצה ובהמשך נעצר במקום על ידי השוטרים.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש, והמאשימה הצהירה שתעתור לעונש מאסר בפועל. בעניין החילוט הוסכם בין הצדדים כי בכפוף להפקדת סך של 5,000 ₪, הרכב ישוחרר. ככל שלא יופקד הסכום האמור, הצדדים יטענו באופן פתוח לעניין החילוט.

עמוד 1

4. על פי תסקירי שירות המבחן, הנאשם בן 29, נשוי ואב לארבעה ילדים. נשר ממערכת החינוך בתום תשע שנות לימוד, בשל הצורך לסייע בפרנסת בני משפחתו. גדל בסביבה עבריינית שאליה חבר בגיל צעיר. מאז שפרש מלימודיו עבד בעבודות מזדמנות שונות, לצד ניהול אורח חיים שולי וריצוי עונשי מאסר. בשנת 2015 נפצע ברגלו כתוצאה מירי ומאז מתקשה לתפקד תעסוקתית. לנאשם מערכת יחסים מורכבת וקונפליקטואלית עם בני משפחתו הגרעינית, והוא מתאר התנכלות מצד המשפחה הגרעינית והמורחבת כלפיו מגיל צעיר. מאז היותו כבן 15 נחשף לשימוש בסמים מסוג קנאביס ובהמשך צרך סמים מסוגים שונים ואלכוהול באופן אינטנסיבי והתמכרותי. לדבריו לא פנה לקבלת עזרה בתחום זה עד כה, ובתקופת המעצר הנוכחי שולב בטיפול אשר סייע לו לרכוש כלים להצבת גבולות פנימיים ולחשוף את קשייו. ביטא נכונות להמשך טיפול.

לנאשם ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2008-2017 בגין ביצוע עבירות רכוש ואלימות בגין ריצה שלושה עונשי מאסר בפועל. לאורך השנים הופנה לשירות המבחן כשההתרשמות ממנו הייתה מאדם המאופיין במעורבות חוזרת בעבירות אלימות, נעדר גורמי תמיכה משמעותיים כשברקע שימוש בחומרים ממכרים וקשיי ויסות, דפוסים שוליים והיעדר רתיעה מסנקציות משפטיות, אשר אינו מודע לסיכון במצבו.

ביחסו לעבירות, הנאשם התקשה להסביר באופן ברור את הנסיבות להתנהלותו המתוארת בכתב האישום. לדבריו ביצע את העבירות בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול כך שלא היה ער לתוצאות מעשיו. צריכת האלכוהול באותה עת הוסברה על רקע קשייו להתמודד עם לחצים וקשיים רבים בחייו גם במישור הכלכלי. הנאשם נמנע ממתן הסבר למקור הנשק, כשדבריו ירה באוויר מתוך תחושת חוסר אונים וצורך בקבלת עזרה חיצונית למצבו והוא התקשה לבקש עזרה בדרכים מקובלות. הנאשם שלל כוונה לפגוע או לאיים על אדם אחר. הנאשם ביטא צער וחרטה על מעשיו ותלה את הבעייתיות שבהתנהלותו לאורך השנים בנסיבות חייו, בסביבה בה גדל ובהיעדר מקורות תמיכה.

מגורמי הטיפול בשב"ס נמסר כי הנאשם התאקלם במעצר באופן תקין, שולב בפרויקט תל"מ אשר מטרתו היא הכנת עצורים בעלי רקע התמכרותי לסמים ואלכוהול להמשך טיפול בקהילה או בבית הסוהר. הנאשם היה במסגרת זו במשך חודשיים, כשההתרשמות הייתה מהיותו בעל עמדות קורבניות באשר לדפוס התנהגותו ודפוס התמכרותו. לאחר שעבר על חוקי המסגרת הוחלט על סיום הטיפול בו. מאז הפסקת הטיפול בו, הנאשם שב ופנה בבקשה להשתלב בטיפול מחדש.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שגדל בהיעדר דמויות משמעותיות ומכוונות בחייו, בתנאי חיים מורכבים, שהתמודד עם מצב כלכלי הישרדותי קשה ונשא בעול הטיפול בבני משפחתו והיה נתון להתנכלויות מצדם. הנאשם חווה משברים וסכסוכים עם בני משפחתו המורחבת באופן אשר משפיע על תחושת הביטחון האישי שלו. **לאור גדילתו בסביבה שולית וללא מערכות תמיכה, פיתח דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים, אלימים והתמכרותיים. לנאשם נטייה להתנהגות אימפולסיבית, ללא יכולת לבחון את השלכות מעשיו ולערך שינוי משמעותי באורחותיו. לצד זאת, הנאשם ערך ניסיון להשתלב בטיפול במסגרת מעצרו הנוכחי לצורך עריכת שינוי בדפוסיו, אולם הוא התקשה לעמוד בתנאי הטיפול. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות כשתוצאותיה, אם תתרחש, צפויות להיות ברמה בינונית. כגורמי סיכון להישנות ביצוע עבירות, מנה שירות המבחן את חומרת מעשיו בעבירה, דפוסיו השוליים וההתמכרותיים, מעורבותו החוזרת בפלילים בעיקר בעבירות אלימות, היעדר הרתעה מסנקציות קודמות שהושתו עליו, היותו נעדר מערכות תמיכה וחסר כלים מקדמים ונורמטיביים**

להתמודדות עם קשייו. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את נטילת האחריות מצדו על ביצוע העבירות והבעת חרטה, ניסיונותיו ומאמציו להשתלב בטיפול בבית המעצר באופן המבטא רצון לעריכת שינוי.

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והעריך כי הטלת עונש של מאסר בפועל תציב לו גבול חיצוני ברור להתנהגותו באמצעות המחיר האישי שישלם, ובכך תפחית את הסיכון למעורבות נוספת בעבירות דומות.

ראיות לעונש

5. אספת מסמכים רפואיים אודות אמו של הנאשם (נ/1) ובכללם - סיכום אשפוז במרכז הרפואי שמיר (אסף הרופא) מיום 29.11.19 בעניינה של אם הנאשם הסובלת ממחלת לב, המתאר את מצבה הרפואי, טיפול תרופתי והמלצות להמשך; תוצאות בדיקת CT מיום 24.11.19; מרשם לתרופות מבית החולים מיום 29.11.19; סיכום ייעוץ רופא מקופת החולים כללית מיום 8.12.19; סיכום מידע רפואי מטעם קופת החולים כללית מיום 2.12.19 ובו פירוט אבחנות רפואיות.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך המוגן שנפגע בעבירות הנשק הוא סיכון לפגיעה בגוף ובנפש. חומרת העבירה נמדדת בנוק הפוטנציאלי שעלול להיגרם מהירי ובפרט שהנאשם ירה באזור מגורים. בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 9.16, מתחם העונש בעבירת נשיאת הנשק נע בין שנתיים וחצי ל-5 שנות מאסר בפועל. העונש הקבוע בצד העבירה הוא 10 שנות מאסר, לעומת עבירת החזקת הנשק שבה העונש עומד על 7 שנות מאסר. במקרה זה מדובר אף בירי, כלומר נעשה שימוש בנשק. בשנת 2018 הוחמר העונש הקבוע בצד עבירת הירי באזור מגורים ל-5 שנות מאסר. היות ומדובר בשתי עבירות, עותרת המאשימה למתחם עונש הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. מידת הפגיעה בערך המוגן גבוהה. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר ברובה עם כדור בבית הבליעה ונעשה בנשק שימוש. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - לנאשם 4 הרשעות קודמות. בשנת 2008 הנאשם ריצה עונש מאסר למשך 14 חודשים בגין ביצוע עבירות אלימות. בהמשך ריצה עוד תקופות מאסר קצרות בגין החזקת סכין ואיומים. בשנת 2017 הושת עליו עונש של מאסר מותנה, דבר המעיד על רציפות בעיסוקו של הנאשם בפלילים. גיליון רישומו הפלילי מלמד על רצף של עבירות, אף שהעבר אינו מכביד. תסקיר שירות המבחן מעלה כי ההתרשמות היא מסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד. מדובר בנאשם בעל דפוסים שוליים, לא נרתע מסנקציות משפטיות, ביצע את העבירה תוך שימוש באלכוהול. הנאשם תאר בפני שירות המבחן דפוסי שימוש בסמים, החל בטיפול במסגרת שב"ס אך לא התמיד בו. שירות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית וממליץ על עונש של מאסר בפועל כדי להציב לו גבול חיצוני. היות ומדובר בעליית מדרגה כל פעם בעבירות שהנאשם מבצע, ולאור כל העולה מתסקיר שירות המבחן, עתרה המאשימה לעונש באמצעו של המתחם, בנוסף לחילוט רכב המאזדה שכן הנאשם לא שילם את הסכום שנקבע במסגרת ההסדר בין הצדדים.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עוה"ד שוקרי וחי אוזן, מדובר בנאשם כבן 30, אב ל-4 ילדים. בתו הצעירה נולדה רק לפני חודשיים, בעת הנאשם היה עצור. אמנם לנאשם עבר פלילי, אך אין מדובר בעבירות ממן העניין. הנאשם הודה בכתב אישום שתוקן לקולה, בהוראות חיקוק, וכן לגבי העובדות של נשיאת הנשק. המאשימה קיבלה את טענות ההגנה שהנשק נישא בנסיעה קצרה באותו בלוק מבנים. יש לכך

משמעות רבה, שכן אין מדובר באדם שהסיע נשק מעיר לעיר, או שהביא נשק דרך מחסום לתוך שטחי ישראל. הנאשם עצור מיום האירוע. תנאי המעצר קשים יותר מתנאי מאסר. לא נגרם כל נזק, לא לרכוש ולא לגוף. הנאשם ציין בפני שירות המבחן שלא התכוון לפגוע, להפחיד או לאיים על אדם אחר. הנאשם החל בטיפול לגמילה מאלכוהול במסגרת המעצר ביום 25.7.19. הוא הסביר לשירות המבחן שביצע את העבירה בהיותו תחת השפעת אלכוהול, כך שלא היה ער לתוצאות מעשיו. הנאשם מכה על חטא ומתחרט על מעשיו. הבין את המחירים הכבדים שהוא משלם כיום. הוא נעדר מביתו, לא היה בהולדת בתו, אשתו סבלה מבעיות רפואיות לאחר הלידה ואמו עברה צנתורים. התסקיר מלמד שהנאשם מתמודד עם בעיית אלכוהול. הוא שיתף באופן גלוי אודות דפוסי התמכרותו ומסביר זאת על רקע אי רצון להתמודד עם מצבו. נסיבות חייו המורכבות של הנאשם מופיעות בתסקיר, מורכבות מצבו המשפחתי בקשר שלו עם אביו ואחיו הבכור. הנאשם עצמו פנה ועמד על רצונו לקבל טיפול בתוך כותלי בית הכלא, הוא הסביר לקצינת המבחן שעד היום התקשה לבקש עזרה בדרכים המקובלות. שירות המבחן התרשם שהנאשם מבטא צער וחרטה על התנהגותו, הביע שביעות רצון מהטיפול שאותו עבר בתקופת המעצר. הנאשם טופל בקבוצה כ-5 חודשים. שירות המבחן התייחס לאירוע שבעקבותיו הוא הוצא מהקבוצה וציין כי הנאשם שב וביקש להשתלב מחדש בטיפול. הנאשם הסביר כי לאור העובדה שבקבוצה שולב אדם אחר, שהוא האדם שירה ברגלו של הנאשם בשנת 2015, לא רצה לבוא עמו במגע. מדובר בבחור צעיר, אב למשפחה, אשר גדל בהיעדר דמויות משמעותיות בחייו, התמודד עם מצב כלכלי לא פשוט והיה נתון להתנכלויות מצד משפחתו. הנאשם רוצה לפתוח בחיים נורמטיביים, ושירות המבחן ציין כגורם סיכוי לשיקום את לקיחת האחריות והמאמצים שהביע להשתלב בטיפול. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם משלם מחירים כבדים ביותר. כל עונש שייגזר עליו, יפגע בו ובמשפחתו. אמו עברה לפני כשבועיים צנתור. הנאשם נושא על כתפיו את העול המשפחתי, כלפי ילדיו ואמו. יש לזקוף לזכות הנאשם את המאמצים שעושה לתיקון תוצאות העבירה וחזרתו למוטב וכן את שיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן. ההגנה עתרה למתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. עסקינן בנאשם שהחל בשיקום ממשי כפי שבא לידי ביטוי בתסקיר, מבטא רצון להמשיך בהליך זה גם לאחר המאסר, ועל כן לכל הפחות יש למקמו בתחתית המתחם.

8. הנאשם התנצל וביקש סליחה על מעשיו. עשה טעות, מתמודד עם מצבים מאוד קשים גם כלפי המשפחה וגם כלפי עצמו. עשה את המעשה עת היה תחת השפעת אלכוהול. נכנס לטיפול מרצונו, רוצה בהמשך להשתלב בטיפול במרכז יום. מאוד מחובר לקבוצות ה-N.A, כיוון שזו מסגרת שמשקפת את חייו. היה במצב קשה, אמו ואשתו סובלות מבעיות רפואיות מהלחץ. עשה טעות ומבקש כיום לקבל הזדמנות ושיטל עליו עונש מאסר מותנה. בנו הבכור לומד בבית ספר טיפולי ויש לו קשיים רבים. כל הלחץ הזה נמצא על כתפי אמו ואשתו. הוא לא מקיים קשר עם אביו ועם אחיו. אשתו אינה יכולה לעבוד מפני שהיא מטפלת ב-4 ילדים קטנים. מדובר במצב מאוד קשה והוא מבין שחובת ההוכחה עליו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. **הערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירה הם הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג תת מקלע, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר ייעשו בו שימוש למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש. יתרה מכך, ירי באמצעות הנשק באזור מגורים שבו מטבע

עמוד 4

הדברים נמצאים אנשים, אפילו כאשר הוא מכוון לאוויר, יש בו כדי ליצור סיכון לפגיעה בגוף או בנפש, ובפרט כאשר הירי נעשה על-ידי מי שאינו מיומן בכך.

בית-המשפט העליון (כב' השופט נעם סולברג) עמד על חומרת עבירות בנשק בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל (8.3.17)**:

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושתים על עבריינות נשק".

11. בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין מן העת האחרונה, חזר והדגיש את מגמת החמרה בענישה בעבירות הנשק השונות. כך למשל, בדברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל (18.7.19)**:

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה במיוחד לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בנשיאה והחזקה של נשק. הדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית שבה נשק בלתי חוקי עשוי לשמש הן לפעילות חבלנית עוינת על רקע ביטחוני הן לפעילות עבריינית... לפיכך, קיימת בפסיקה מגמת החמרה ברמת הענישה של המעורבים בעבירות נשק תוך מתן ביטוי עונשי הולם לסכנה הנשקפת מהן; וזאת במטרה להרתיע את היחיד והרבים גם יחד מפני ביצוען. ברירת המחדל בעבירות נשק היא אפוא מאסר בפועל גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי".

12. כך גם כב' השופט ע' גרוסקופף, חזר לאחרונה והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות נשק, על סוגיה השונים, בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19)**:

"בשנים האחרונות, עמד בית משפט זה פעם אחר פעם על החומרה היתרה שבביצוע עבירות נשק, וזאת בשל הסיכון הממשי לשלום הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם הטמונים בעבירות אלו. לאור כך, ננקטת מגמת החמרה ברמת הענישה של המורשים בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן".

באופן דומה כב' השופט י' אלרון בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח (5.11.19)** שב והדגיש לאחרונה את מגמת ההחמרה בעבירות נשק (במקרה שבו אף נעשה שימוש בנשק):

"בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך...

נמצא אפוא כי בנסיבות היום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

באותה פרשה הוסיף כב' השופט מ' מזוז את הדברים הבאים:

עמוד 5

"ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "יבוש הביצה"... מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

13. עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן (בהקשר זה ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** [19.4.14]; ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** [8.7.14]; ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** [1.21.15]). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש (בהקשר זה ראו בין היתר עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** [7.12.14], עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** [17.1.16]).

14. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא **ברף בינוני-גבוה**. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג תת מקלע, שהיא חמורה יותר מאשר עבירה בנשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. הירי באזור מגורים, שמטבע הדברים עשויים להיות בו אנשים, בביתם או ברחוב, מגביר באופן משמעותי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

בכל הנוגע לעבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, על פי סעיף 340א(ב)(1), ראוי לציין כי במסגרת תיקון מס' 134 לחוק העונשין, מחודש יולי 2018, הוחמר העונש לצדה של עבירה זו לעונש של חמש שנות מאסר. עיון בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132 (ירי מנשק חם), תשע"ח-2018 (ה"ח 1223, עמ' 914 מיום 30.4.18) מעלה כי המחוקק ביקש להחמיר את רמת הענישה בגין עבירה זו וזאת כדי לתת ביטוי לחומרה הגלומה בעבירה זו, כפי שעולה מהדברים הבאים:

"העונש הקבוע בצד העבירה עומד כיום על שנת מאסר אחת. עונש זה אינו נותן ביטוי הולם לחומרה הגלומה במעשה ירי שלא כדין ולסיכון הגלום במעשה כאמור לפגיעה בערך המוגן שבבסיס העבירה - הגנה על חיי אדם. סיכון כאמור קיים גם אם לא היה סיכון קונקרטי לחיי אדם שהעושה היה מודע לו".

15. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נשא נשק מסוג תת מקלע מאולתר, דרוך וטעון בכדורים תואמים ובו כדור בבית הבליעה בהיותו נוהג ברכב, ובשלב מסוים ירה שני כדורים באזור מגורים. נשיאת הנשק, תוך כדי נסיעה ברכב, הייתה למרחק קצר בלבד, בתוך "בלוק מבנים". הנזק הפוטנציאלי בעבירות הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש, לא כל שכן כשהנשק כלל תחמושת תואמת ונעשה בו שימוש. הירי, אף אם כוון לאוויר, מעלה סיכון לפגיעה בחיי אדם ובפרט כשהירי בוצע באזור מגורים. בירי במקום בו מצויים אנשים היה אף פוטנציאל לגרום לבהלה ולפחד בקרב דיירי המקום. בפועל, בסופו של דבר, לא נגרם נזק בגוף או ברכוש. מעשיו של הנאשם בעבירה אינם מוסברים מעבר לדבריו בפני שירות המבחן שביצע את העבירות "מתוך תחושת חוסר אונים וצורך בקבלת עזרה חיצונית במצבו", וכן בהיותו, לטענתו, תחת השפעת אלכוהול.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל

במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על סמך הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין אחר, קבעו השניים להיפגש לשם יישוב הסכסוך. הנאשם הגיע למקום המפגש, ביחד עם קטין, כשהוא נושא עמו ברכב אקדח גנוב טעון במחסנית שהכילה כדורים. כשהגיע למקום המפגש, החביא את האקדח במכנסיו, ושם נעצר על ידי שוטרים, והשליך את האקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. נדון ל-34 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ב. בע"פ 4377/16 תורק נ' מדינת ישראל (6.10.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, מעשה פיזיות ורשלנות, איומים וירי באזור מגורים. בין הנאשם ומשפחתו לבין משפחה המתגוררת בשכנות התגלע סכסוך שכנים. בעקבות כך התפתחה תגרה בין המשפחות במסגרתה בני משפחת המתלוננים אחזו בסכינים. בעקבות כך הנאשם שב לביתו וחזר למקום כשהוא נושא בנשק ארוך והחל לירות לעבר שער ביתם של המתלוננים במטרה לאיים עליהם. הנאשם ירה 17 קליעים כשאחד מהם פגע בשער הבית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 26 ל-42 חודשי מאסר בפועל** והשית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון לקח בחשבון כי המתלוננים איימו בסכינים על הנאשם ובני משפחתו וקבע כי מתחם העונש ראוי וכי אין מקום להתערב בעונש.

ג. בע"פ 4595/13 זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל (6.7.14), הקל בית המשפט העליון בעונשם של נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירות של נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים, איומים וקשירת קשר לפשע. הנאשמים הגיעו ברכב לחצר ביתו של המתלונן שעמו היה הנאשם 1 מסוכסך, כשהם נושאים אקדח ותחמושת והנאשם 2 ירה לעבר בית המתלונן. כתוצאה מכך פגעו מספר קליעים בקירות הבית ובחלון. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 30 חודשי מאסר ל-5 שנות מאסר** והשית עליהם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לכך שירי, אף אם אינו מכוון לפגיעה, מייצר סיכון ממשי לשלום הציבור ואישר את מתחם העונש שנקבע. בית המשפט העליון הקל בעונשם של הנאשמים בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

ד. בע"פ 1357/12 סאלח נ' מדינת ישראל (7.3.13), קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם והקל בעונשו. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים. הנאשם נסע ברכב כשהוא נושא בבגדיו אקדח ובו מחסנית ותחמושת. בנסיבות אלה הוציא הנאשם את האקדח מחלון הרכב וירה באוויר 6 כדורים. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של 42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל בעונשו, בהסכמת המדינה, והעמידו על 28 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד (28.11.11), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, החזקת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם רכש אקדח ושלוש מחסניות ובהן כדורים, וכן הצטייד ברובה מסוג "קרל גוסטב" ובמחסנית אקדח דמוי עט, וכדורים, מטען חבלה מאולתר ומחסנית ריקה. במועד שבו התקיימה חתונה בסמוך לביתו, שבה השתתף הנאשם, נשא הנאשם עמו את האקדח והרובה, וירה

כ- 50 כדורים ("יריות שמחה"). נאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, וגזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 2006/12 **מדינת ישראל נ' אסדי** (28.3.12), נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, איומים, וירי באזור מגורים. הנאשם הגיע לביתו של אדם שלו היה אחיו חייב כספים, כשהוא נושא אקדח טעון בכדורים, איים בפגיעה באותו אדם, וירה כדור לעבר חלקו העליון של הבית. בית המשפט הטיל על הנאשם **15 חודשי מאסר בפועל**. נאשם צעיר וללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בענישה.

ז. בת"פ (מח' נצ') 12251-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד** (13.9.12), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וירי במקום מגורים. הנאשם החזיק בשתי הזדמנויות שונות בשני כלי נשק (אקדחים) שונים. הנאשם פנה לנאשם 2 וביקש ששיגי עבורו נשק כשהוא מסביר לו שהנשק דרוש לו כדי לירות בו במהלך אירוע חתונה. הנאשם 1 קיבל את הנשק לידי, החזיק בו, נשא אותו, ובמהלך החתונה ירה 3 כדורים. הנאשם בן 28, נעדר עבר פלילי נידון ל-**26 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 18300-11-18 **מדינת ישראל נ' נאסף** (7.5.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם. הנאשם התקוטט עם מתדלק בתחנת דלק בגין ויכוח שהסלים. הקטטה הופסקה בהתערבות אחרים שהגיעו לתחנת הדלק. לאחר כחצי שעה, הגיע הנאשם לתחנת הדלק כשהוא אוחז בנשק מסוג תת מקלע וירה מספר צרורות מהנשק שכוון כלפי מעלה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 20 ל-50 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של **21 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' חי') 42697-05-18 **מדינת ישראל נ' בוקעי** (1.11.18) הורשע נאשם על סמך הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם החזיק באקדח וירה מספר כדורים במהלך החתונה, ובהמשך עזב את המקום ברכב ובו האקדח. נקבע **מתחם שבין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. נאשם ללא עבר פלילי. הנאשם נדון ל-**18 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 69158-11-16 **מדינת ישראל נ' גבארה** (12.6.17), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם טמן באדמה בסמוך לביתו תיק ובו נשק תת מקלע מסוג "קרלו" יחד עם מחסנית ותחמושת. בהמשך לכך הנאשם הוציא את הנשק, הכניסו לרכבו ונסע עמו לאירוע משפחתי, שם הוציא את הנשק וירה כלפי מעלה צרור כדורים. משסיים לירות, החביא את הנשק ברכבו. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, עונש של **17 חודשי מאסר בפועל**.

עיינתי בפסיקה נוספת ומקלה יותר שהגישו באי כוח הנאשם, ואולם סבורני כי אין בפסיקה האמורה כדי להצביע על מדיניות הענישה הנוהגת בעת הזאת.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-20 ועד ל-50 חודשי מאסר בפועל**.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 30, נשוי ואב לארבעה ילדים, כשהצעירה שבהם תינוקת שנולדה במהלך מעצרו הנוכחי. גדל בסביבה שולית ועבריינית, נשר ממערכת החינוך בגיל צעיר ולאורך השנים צורך סמים ואלכוהול, כשהוא נעדר מקורות תמיכה והכוונה. מובן כי עונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם ומשפחתו, נוכח היותו אב לילדים צעירים בשנים, רעייתו שמטפלת בילדים אינה עובדת, ולאור מצבה הכלכלי המורכב של המשפחה. הנאשם נעדר גורמי תמיכה, והוא אינו נמצא בקשר עם אביו ואחיו, ואף היה נתון להתנכלויות מצד בני משפחתו. הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו בעבירה, אף שבפני שירות המבחן התקשה להסביר את הרקע ונסיבות התנהגותו בעבירה. הנאשם השתלב במהלך מעצרו בפרויקט טיפולי שמטרתו הכנה לטיפול בהתמכרות, ואולם לא הצליח להתמיד בפרויקט לאורך זמן. נתתי דעתי לכך שהנאשם שב ופנה בבקשה להשתלב מחדש בטיפול במסגרת המעצר. לנאשם עבר פלילי הכולל ארבע הרשעות קודמות בין השנים 2008-2014 בגין ביצוע עבירות אלימות, החזקת סכין והפרעה לשוטר, בגין נשא בשלושה עונשי מאסר בפועל, האחד למשך 14 חודשים בגין עבירת אלימות, והאחרים לתקופות קצרות.

כמו כן נתתי דעתי לכך שהנאשם עצור מזה כשנה.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לדפוסי השימוש בסמים ובאלכוהול של הנאשם, לנטייתו להתנהגות אימפולסיבית, קשייו לערוך שינוי במצבו ולהערכת שירות המבחן לרמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירות אלימות שחומרתן הצפויה היא ברמה בינונית.

21. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק במחוזותינו והחשיבות החברתית הרבה של צמצום תופעה זו, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה אשר הפכו ל"מכת מדינה".

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הגבוה של השליש התחתון במתחם העונש ההולם, לצד עונש מותנה. כמו כן יש להורות על חילוט הרכב אשר באמצעותו בוצעה העבירה, וזאת מכיוון שהנאשם לא שילם סך של 5,000 ₪ אשר עליו הוסכם כי אם יופקד אז הסכום יחולט חלף חילוט הרכב.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **27 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינים מיום מעצרו 9.1.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע או ירי באזור מגורים.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. חילוט הרכב מסוג מאזדה מ"ר 5078251.

עמוד 9

לאחר היות גזר הדין חלוט, הנשק והתחמושת שנתפסו - יושמדו או יחולטו לפי שיקול דעת קצין ממונה.
מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו טבת תש"פ, 12 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים.